

وجدان‌هایی که در آذربایجان بیدار نمی‌شوند

جالب است که سکوت پیشه کردن برای حکم‌هایی علیه فعالیت‌های دینی چقدر در این کشور مسلمان رواج دارد، در کشوری که اکثریت مردم آن شیعه می‌باشند.

آران نیوز: هر روز که از حکم دادستانی پرونده نارداران در بی‌دادگاه دولت آذربایجان می‌گذرد، عدالت خواهی آشکار و جرأت برای اعتراض در این کشور از سوی مردم و روحانیت نیز رنگ می‌بازد. چیزی که در آذربایجان مردم را از چنین اعتراضات به طور آزادانه دور می‌کند، نا عدالتی‌های دولت این کشور برای اتهام زنی‌های آسان به هر معترضی است. یک سال کش و قوس فراوان در جلسات دادگاه، تنها تلاشی بود برای محکوم کردن دیندارانی که 26 نوامبر سال 2015 برای برگزاری مراسم عاشورای حسینی در قصبه نارداران گرفته هم آمده بودند. طالع باقر اف یکی از قربانی‌های این ماجرا بود که زیر فشار و شکنجه‌ها حتی در یک سال اجازه دفاع از خود نیز در مقابل دیدگان قاضی و دادستان به وی داده نشد و اسمش را گذاشتند " دادگاه "!

هر از گاهی وکیل وی جواداف طی مصاحبه‌هایی کوتاه و جسته‌گریخته با خبرنگاران از آخرین وضعیت وی به همراه دیگر دینداران در اتاق‌های نم کشیده واقع در زیرزمین زندان خبر داده بود.

اوایل دی ماه سال جاری بود که دادستانی جمهوری آذربایجان برای این روحانی دیندار تقاضای حبس مادام‌العمر کرد ولی تا امروز نزدیک به یک ماه که این حکم علنی بیان شده است، هیچ آزادمردی در داخل کشور آذربایجان حق دفاع و اعتراض به این حکم ظالمانه را ندارد چرا که دولت مردان علی‌اف خوب بلدند این معترضان را نیز به همان اتهامات واهی روانه زندان کنند.

بسیار جالب است که سکوت پیشه کردن برای حکم‌هایی علیه فعالیت‌های دینی چقدر در این کشور مسلمان رواج دارد، در کشوری که اکثریت مردم آن شیعه می‌باشند. حتی مبارز قربانلی رئیس کمیته دولتی کار با نهادهای دینی این کشور هیچ واکنشی در خصوص این حکم تا این لحظه از خود نشان نداده اما از اولین کسانی بود که در نخستین روزهای آغاز سال نو در واکنش به نامگذاری سال همبستگی اسلامی 2017 از سوی علی‌اف، با آب و تاب بیشتری از آن استقبال کرد. بطوری که این استقبال به یکی از تیتراهای مندرج در صفحه نخست مساوات در روزهای اخیر تبدیل شده و یک صفحه ویژه از روزنامه نیز به تعریف و تمجیدهای وی از دولت آذربایجان اختصاص داده شد.

در حالی که وجدان‌های بسیاری در آذربایجان تا امروز بیدار نشده و حق انسانیت را برای دفاع از مظلومیت آشکار به جای نمی‌آورند، آیا جای تامل نیست که آقای قربانلی، آقایان جامعه روحانیت و مسئولان دینی و اجتماعی، حکم ظالمانه در حق یک بی‌گناه که تنها جرم وی دلداگی به اباعبدالله و امامان معصوم هست به اندازه یک نام گذاری تو خالی

ارزش ندارد؟ با همزمان شدن این دو رویداد در آذربایجان یکی را تا اوج تعریف می‌کنید و یکی را تا قعر به انزوا و سکوت می‌کشانید؟

آیا جان یک انسان و تباهی زندگی وی در گوشه زندان جزئی از همان دینی نیست که شما همبستگی اش در "باکو" را به رخ ملت‌های جهان می‌کشانید؟